

Свето Јеванђеље по Јовану

Вечна је Реч постала тело. Сведочанство Крститељево о Јагњету Божијем. Први Исусови ученици.

¹ У почетку беше Реч, и Реч беше у Бога, и Бог беше Реч.

² Она беше у почетку у Бога.

³ Све је кроз Њу постало, и без Ње ништа није постало што је постало.

⁴ У Њој беше живот, и живот беше видело људима.

⁵ И Видело се светли у тами, и тама Га не обузе.

⁶ Посла Бог човека по имену Јована.

⁷ Овај дође за сведочанство да сведочи за Видело да сви верују кроза њ.

⁸ Он не беше Видело, него да сведочи за Видело.

⁹ Беше Видело истинито које обасјава сваког човека који долази на свет.

¹⁰ На свету беше, и свет кроза Њ поста, и свет Га не позна.

¹¹ К својима дође, и своји Га не примише.

¹² А који Га примише даде им власт да буду синови Божији, који верују у име Његово,

¹³ који се не родише од крви, ни од воље телесне, ни од воље мужевље, него од Бога.

¹⁴ И реч постаде тело и усели се у нас пуно благодати и истине; и видесмо славу Његову, славу, као Јединороднога од Оца.

15 Јован сведочи за Њега и виче говорећи: Овај беше за кога рекох: Који за мношвом иде преда мношвом постаде, јер пре мене беше.

16 И од пунине Његове ми сви узесмо благодат за благодаћу.

17 Јер се закон даде преко Мојсија, а благодат и истина постаде од Исуса Христа.

18 Бога нико није видео никад: Јединородни Син који је у наручју Очевој, Он Га јави.

19 И ово је сведочанство Јованово кад послаше Јевреји из Јерусалима свештенике и Левите да га запитају: Ко си ти?

20 И он призна, и не затаји, и призна: Ја нисам Христос.

21 И запиташе га: Ко си дакле? Јеси ли Илија? И рече: Нисам. Јеси ли пророк? И одговори: Нисам.

22 А они му рекоше: Ко си? Да можемо казати онима што су нас послали: Шта кажеш за себе?

23 Рече: Ја сам глас оног што виче у пустињи: Поравните пут Господњи; као што каза Исаија пророк.

24 И беху посланици од фарисеја,

25 и запиташе га говорећи му: Зашто, дакле, крштаваш кад ти ниси Христос ни Илија ни пророк?

26 Одговори им Јован говорећи: Ја крштавам водом а међу вама стоји кога ви не знате.

27 Он је Онај што ће доћи за мношвом, који беше преда мношвом; коме ја нисам достојан одрешити ремен на обући Његовој.

28 Ово би у Витанији преко Јордана где Јован крштаваше.

29 А сутрадан виде Јован Исуса где иде к њему, и рече: Гле, јагње Божије које узео на се грехе света.

30 Ово је Онај за кога ја рекох: За мноштво иде човек који преда мноштво постаде, јер пре мене беше.

31 И ја Га не знадох: него да се јави Израилу зато ја дођох да крстим водом.

32 И сведочи Јован говорећи: Видех Духа где силази с неба као голуб и стаде на Њему.

33 И ја Га не знадох; него Онај који ме посла да крстим водом Он ми рече: На кога видиш да силази Дух и стоји на Њему то је Онај који ће крстити Духом Светим.

34 И ја видех и засведочи да је овај Син Божји.

35 А сутрадан, опет, стајаше Јован и двојица од ученика његових,

36 и видевши Исуса где иде, рече: Гле, јагње Божије.

37 И чуше га оба ученика кад говораше, и отидоше за Исусом.

38 А Исус обазревши се и видевши их где иду за Њим, рече им: **Шта ћете?** А они Му рекоше: Рави! (које значи: учитељу) где стојиш?

39 И рече им: **Дођите и видите.** И отидоше, и видеше где стајаше; и осташе у Њега онај дан. А беше око деветог сахата.

40 А један од двојице који чуше од Јована и иђаху за Њим беше Андрија, брат Симона Петра;

41 он нађе најпре брата свог Симона, и рече му: Ми нађосмо Месију, које значи Христос.

42 И доведе га к Исусу. А Исус погледавши на њ рече: **Ти си Симон, син Јонин; ти ћеш се звати Кифа, које значи Петар.**

⁴³ А сутрадан намисли изићи у Галилеју, и нађе Филипа, и рече му: **Хајде за мном.**

⁴⁴ А Филип беше из Витсаиде, из града Андријиног и Петровог.

⁴⁵ Филип нађе Натанаила, и рече му: За кога Мојсије у закону писа и пророци, нађосмо Га, Исуса сина Јосифова из Назарета.

⁴⁶ И рече му Натанаило: Из Назарета може ли бити шта добро? Рече му Филип: Дођи и види.

⁴⁷ А Исус видевши Натанаила где иде к Њему рече за њега: **Ево правог Израилџа у коме нема лукавства.**

⁴⁸ Рече Му Натанаило: Како ме познајеш? Одговори Исус и рече му: **Пре него те позва Филип видех те кад беше под смоквом.**

⁴⁹ Одговори Натанаило и рече Му: Рави! Ти си Син Божији, Ти си Цар Израилев.

⁵⁰ Одговори Исус и рече му: **Што ти казах да те видех под смоквом зато верујеш; видећеш више од овог.**

⁵¹ И рече му: **Заиста, заиста вам кажем: Одселе ћете видети небо отворено и анђеле Божије где се пењу и силазе к Сину човечијем.**

2

Свадба у Кани. Чишћење Храма.

¹ И трећи дан би свадба у Кани галилејској, и онде беше мати Исусова.

² А позван беше и Исус и ученици Његови на свадбу.

³ И кад нестало вина, рече мати Исусова Њему: Немају вина.

⁴ Исус јој рече: **Шта је мени до тебе жено? Још није дошао мој час.**

⁵ Рече мати Његова слугама: Шта год вам рече учините.

⁶ А онде беше шест водених судова од камена, постављених по обичају јеврејског чишћења, који узимаху по два или по три ведро.

⁷ Рече им Исус: **Напуните судове воде.** И напунише их до врха.

⁸ И рече им: **Захватите сад и носите куму.** И однесоше.

⁹ А кад окуси кум од вина које је постало од воде, и не знаше откуда је (а слуге знаху које су захватиле воду), зовну кум женика,

¹⁰ и рече му: Сваки човек најпре добро вино износи, а кад се опију онда рђавије; а ти си чувао добро вино досле.

¹¹ Ово учини Исус почетак чудесима у Кани галилејској, и показа славу своју; и ученици Његови вероваше Га.

¹² Потом сиђе у Капернаум, Он и мати Његова, и браћа Његова, и ученици Његови, и онде стајаше не много дана.

¹³ И близу беше пасха јеврејска, и изиђе Исус у Јерусалим.

¹⁴ И нађе у цркви где седе они што продаваху волове и овце и голубове, и који новце мењаху.

¹⁵ И начинивши бич од узица, изгна све из цркве, и овце и волове; и мењачима просу новце и столове испремета;

¹⁶ и рече онима што продаваху голубове: **Носите то одавде, и не чините од дома Оца мог дом трговачки.**

¹⁷ А ученици се Његови опоменуше да у писму стоји: Ревност за кућу Твоју изједе ме.

18 А Јевреји одговарајући рекоше Му: Какав нам знак показујеш, да то можеш чинити?

19 Исус одговори и рече им: **Развалите ову цркву, и за три дана ћу је подигнути.**

20 А Јевреји рекоше: Четрдесет и шест година грађена је ова црква, а ти за три дана да је подигнеш?

21 А Он говораше за цркву тела свог.

22 А кад уста из мртвих, опоменуше се ученици Његови да ово говораше, и вероваше писму и речи коју рече Исус.

23 А кад беше у Јерусалиму на празник пасхе, многи вероваше у име Његово, видећи чудеса Његова која чињаше.

24 Али Исус не повераваше им себе; јер их све знаше,

25 и не требаше Му да ко сведочи за човека; јер сам знаше шта беше у човеку.

3

Разговор Исусов с Никодимом. Јован сведочи о Христу.

1 Беше пак човек међу фарисејима, по имену Никодим, кнез јеврејски.

2 Овај дође к Исусу ноћу и рече Му: Рави! Знамо да си ти учитељ од Бога дошао; јер нико не може чудеса ових чинити која ти чиниш ако није Бог с њим.

3 Одговори Исус и рече му: **Заиста, заиста ти кажем: ако се ко наново не роди, не може видети царство Божије.**

⁴ Рече Никодим Њему: Како се може човек родити кад је стар? Еда ли може по други пут ући у утробу матере своје и родити се?

⁵ Одговори Исус: **Заиста, заиста ти кажем: ако се ко не роди водом и Духом, не може ући у царство Божије.**

⁶ **Шта је рођено од тела, тело је; а шта је рођено од Духа, дух је.**

⁷ **Не чуди се што ти рекох; ваља вам се наново родити.**

⁸ **Дух дише где хоће, и глас његов чујеш, а не знаш откуда долази и куда иде; тако је сваки човек који је рођен од Духа.**

⁹ Одговори Никодим и рече Му: Како може то бити?

¹⁰ Исус одговори и рече му: **Ти си учитељ Израилев, и то ли не знаш?**

¹¹ **Заиста, заиста ти кажем да ми говоримо шта знамо, и сведочимо шта видесмо, и сведочанство наше не примате.**

¹² **Кад вам казах земаљско па не верујете, како ћете веровати ако вам кажем небеско?**

¹³ **И нико се не попе на небо осим који сиђе с неба, Син човечији који је на небу.**

¹⁴ **И као што Мојсије подиже змију у пустињи, тако треба Син човечији да се подигне.**

¹⁵ **Да ниједан који Га верује не погине, него да има живот вечни:**

¹⁶ **Јер Богу тако омиле свет да је и Сина свог Јединородног дао, да ниједан који Га верује не погине, него да има живот вечни.**

¹⁷ **Јер Бог не посла Сина свог на свет да суди свету, него да се свет спасе кроза Њ.**

18 Који Њега верује не суди му се, а који не верује већ је осуђен, јер не верова у име Јединородног Сина Божијег.

19 А суд је овај што видело дође на свет, и људима омиле већма тама неголи видело; јер њихова дела беху зла.

20 Јер сваки који зло чини мрзи на на видело и не иде к виделу да не покарају дела његова, јер су зла.

21 А ко истину чини иде к виделу, да се виде дела његова, јер су у Богу учињена.

22 А потом дође Исус и ученици Његови у јудејску земљу, и онде живљаше с њима и крштаваше.

23 А Јован крштаваше у Енону близу Салима, јер онде беше много воде; и долажаху те их крштаваше.

24 Јер још не беше Јован бачен у тамницу.

25 Тада постаде распра међу ученицима Јовановим и Јеврејима око чишћења.

26 И дођоше к Јовану и рекоше му: Рави! Онај што беше с тобом преко Јордана, за кога си ти сведочио, ево он крштава, и сви иду к њему.

27 Јован одговори и рече: Не може човек ништа примити ако му не буде дано с неба.

28 Ви сами мени сведочите да рекох: Ја нисам Христос, него сам послан пред Њим.

29 Ко има невесту женик је, а пријатељ жеников стоји и слуша га, и радошћу радује се гласу жениковом. Ова дакле радост моја испуни се.

30 Онај треба да расте, а ја да се умањујем.

31 Који одозго долази над свима је; који је са земље од земље је, и говори од земље; који долази с неба над свима је.

³² И шта виде и чу оно сведочи; и сведочанство Његово нико не прима.

³³ Који прими Његово сведочанство, потврди да је Бог истинит.

³⁴ Јер кога Бог посла, онај речи Божије говори: јер Бог Духа не даје на меру.

³⁵ Јер Отац љуби Сина, и све даде у руке Његове.

³⁶ Ко верује Сина, има живот вечни; а ко не верује Сина, неће видети живот, него гнев Божији остаје на њему.

4

Исусов разговор са Самарјанком. Исцељење сина царевог човека.

¹ Кад разуме, дакле, Господ да су чули фарисеји да Исус више ученика добија и крштава него Јован

² (Исус пак сам не крштаваше него ученици Његови),

³ остави Јудеју, и отиде опет у Галилеју.

⁴ А ваљало Му је проћи кроз Самарију.

⁵ Тако дође у град самаријски који се зове Сихар, близу села које даде Јаков Јосифу, сину свом.

⁶ А онде беше извор Јаковљев; и Исус уморан од пута сеђаше на извору; а беше око шестог сахата.

⁷ Дође жена Самарјанка да захвати воде; рече јој Исус: **Дај ми да пијем.**

⁸ (Јер ученици Његови беху отишли у град да купе јела.)

⁹ Рече Му жена Самарјанка; како ти, Јеврејин будући, можеш искати од мене, жене Самарјанке, да пијеш? Јер се Јевреји не мешају са Самарјанима.

10 Одговори Исус и рече јој: **Да ти знаш дар Божиј, и ко је тај који ти говори: Дај ми да пијем, ти би искала у Њега и дао би ти воду живу.**

11 Рече Му жена: Господе! Ни захватити немаш чим, а студенац је дубок; одакле ћеш дакле узети воду живу?

12 Еда ли си ти већи од нашег оца Јакова, који нам даде овај студенац, и он из њега пијаше и синови његови и стока његова?

13 Одговори Исус и рече јој: **Сваки који пије од ове воде опет ће ожеднети;**

14 **а који пије од воде коју ћу му ја дати неће ожеднети до века; него вода што ћу му ја дати биће у њему извор воде која тече у живот вечни.**

15 Рече Му жена: Господе! Дај ми те воде да не жедним нити да долазим овамо на воду.

16 Рече јој Исус: **Иди зовни мужа свог, и дођи овамо.**

17 Одговори жена и рече Му: Немам мужа. Рече јој Исус: **Добро си казала: Немам мужа;**

18 **јер си пет мужева имала, и сад кога имаш није ти муж; то си право казала.**

19 Рече Му жена: Господе! Видим да си ти пророк.

20 Оци наши молише се Богу на овој гори, а ви кажете да је у Јерусалиму место где се треба молити.

21 Рече јој Исус: **Жено! Веруј ми да иде време кад се нећете молити Оцу ни на овој гори ни у Јерусалиму.**

22 **Ви не знате чему се молите; а ми знамо чему се молимо: јер је спасење од Јевреја.**

23 **Али иде време, и већ је настало, кад ће се прави богомољци молити Оцу духом и истином, јер Отац хоће такве богомољце.**

24 Бог је Дух; и који Му се моле, духом и истином треба да се моле.

25 Рече Му жена: Знам да ће доћи Месија који се зове Христос, кад Он дође казаће нам све.

26 Рече јој Исус: **Ја сам који с тобом говорим.**

27 И тада дођоше ученици Његови, и чуђаху се где говораше са женом; али ниједан не рече: Шта хоћеш? Или шта говориш с њом?

28 А жена остави судове своје и отиде у град и рече људима:

29 Ходите да видите човека који ми каза све што сам учинила: да није то Христос?

30 Изиђоше, дакле, из града и пођоше к Њему.

31 А ученици Његови мољаху Га, међутим, говорећи: Рави! Једи.

32 А Он им рече: **Ја имам јело да једем за које ви не знате.**

33 Тада ученици говораху међу собом: Већ ако Му ко донесе да једе?

34 А Он им рече: **Јело је моје да извршим вољу Оног који ме је послао, и да свршим Његов посао.**

35 Не кажете ли ви да су још четири месеца па ће жетва приспети? Ето, велим вам: подигните очи своје и видите њиве како су већ жуте за жетву.

36 И који жње прима плату, и сабира род за живот вечни, да се радују заједно и који сеје и који жње;

37 јер је у том истинита беседа да је други који сеје а други који жње.

38 Ја вас послах да жњете где се ви не трудисте; други се трудише, а ви у посао њихов уђосте.

39 И из града оног многи од Самарјана вероваше Га за беседу жене која сведочаше: Каза ми све што сам учинила.

40 Кад дођоше, дакле, Самарјани к Њему, мољаху Га да би остао код њих; и онде оста два дана.

41 И много их више верова за Његову беседу.

42 А жени говораху: Сад не верујемо више за твоју беседу, јер сами чусмо и познасмо да је Овај заиста спас свету, Христос.

43 А после два дана изиђе оданде, и отиде у Галилеју:

44 Јер сам Исус сведочаше да пророк на својој постојбини нема части.

45 А кад дође у Галилеју, примише Га Галилејци који беху видели све што учини у Јерусалиму на празник; јер и они идоше на празник.

46 Дође пак Исус опет у Кану галилејску, где претвори воду у вино. И беше неки царев човек чији син боловаше у Капернауму.

47 Овај чувши да Исус дође из Јудеје у Галилеју, дође к Њему и мољаше Га да сиђе и да му исцели сина; јер беше на самрти.

48 И рече му Исус: **Ако не видите знака и чудеса, не верујете.**

49 Рече Му царев човек: Господе! Сиђи док није умрло дете моје.

50 Рече му Исус: **Иди, син је твој здрав.** И верова човек речи коју му рече Исус, и пође.

51 И одмах кад он силажаше, гле, сретоше га слуге његове и јавише му говорећи: Син је твој здрав.

52 Тада питаше за сахат у који му лакше би; и казаше му: Јуче у седмом сахату пусти га грозница.

⁵³ Тада разуме отац да беше онај сахат у који му рече Исус: **Син је твој здрав.** И верова он и сва кућа његова.

⁵⁴ Ово опет друго чудо учини Исус кад дође из Јудеје у Галилеју.

5

Исцељење тридесетосмогодишњег болесника у бањи Витезди. Исус говори о Себи као Судији и о Оном који васкрсава мртве.

¹ А потом беше празник јеврејски, и изиђе Исус у Јерусалим.

² У Јерусалиму, пак, код Овчијих врата има бања, која се зове јеврејски Витезда, и око ње пет покривених тремова,

³ у којима лежаше мноштво болесника, слепих, хромих, сувих, који чекаху да се заљуја вода;

⁴ јер анђео Господњи силажаше у одређено време у бању и мућаше воду; и који најпре улажаше пошто се замути вода, оздрављаше, макар каква болест да је на њему.

⁵ А онде беше један човек који тридесет и осам година беше болестан.

⁶ Кад виде Исус овог где лежи, и разуме да је већ одавно болестан, рече му: **Хоћеш ли да будеш здрав?**

⁷ Одговори Му болесни: Да, Господе; али немам човека да ме спусти у бању кад се замути вода; а док ја дођем други сиђе пре мене.

⁸ Рече му Исус: **Устани, узми одар свој и ходи.**

⁹ И одмах оздрави човек, и узевши одар свој хођаше.

А тај дан беше субота.

10 Тада говораху Јевреји ономе што оздрави: Данас је субота и не ваља ти одра носити.

11 А он им одговори: Који ме исцели он ми рече: **Узми одар свој и ходи.**

12 А они га запиташе: Ко је тај човек који ти рече: Узми одар свој и ходи?

13 А исцељени не знаше ко је; јер се Исус уклони, јер људства много беше на месту.

14 А потом га нађе Исус у цркви и рече му: **Ето си здрав, више не греши, да ти не буде горе.**

15 А човек отиде и каза Јеврејима да је оно Исус који га исцели.

16 И зато гоњаху Јевреји Исуса, и гледаху да Га убију, јер чињаше то у суботу.

17 А Исус им одговараше: **Отац мој досле чини, и ја чиним.**

18 И зато још више гледаху Јевреји да Га убију што не само квараше суботу него и Оцем својим називаше Бога и грађаше се једнак Богу.

19 А Исус одговарајући рече им: **Заиста, заиста вам кажем: Син не може ништа чинити сам од себе него шта види да Отац чини; јер шта Он чини оно и Син чини онако;**

20 **јер Отац Сина љуби, и све Му показује што сам чини; и показаше Му већа дела од ових да се ви чудите.**

21 **Јер као што Отац подиже мртве и оживљује, тако и Син које хоће оживљује.**

22 **Јер Отац не суди никоме, него сав суд даде Сину,**

23 **да сви поштују Сина као што Оца поштују. Ко не поштује Сина не поштује Оца који Га је послао.**

24 Заиста, заиста вам кажем: Ко моју реч слуша и верује Ономе који је мене послао, има живот вечни, и не долази на суд, него је прешао из смрти у живот.

25 Заиста, заиста вам кажем: Иде час и већ је настао, кад ће мртви чути глас Сина Божијег, и чувши оживети.

26 Јер као што Отац има живот у себи, тако даде и Сину да има живот у себи;

27 и даде Му власт да и суд чини, јер је Син човечији.

28 Не дивите се овоме, јер иде час у који ће сви који су у гробовима чути глас Сина Божијег,

29 и изићи ће који су чинили добро у васкрсење живота, а који су чинили зло у васкрсење суда.

30 Ја не могу ништа чинити сам од себе; како чујем онако судим, и суд је мој праведан; јер не тражим воље своје него вољу Оца који ме је послао.

31 Ако ја сведочим за себе, сведочанство моје није истинито.

32 Има други који сведочи за мене; и знам да је истинито сведочанство што сведочи за мене.

33 Ви посластек Јовану, и посведочи вам за истину;

34 а ја не примам сведочанства од човека, него ово говорим да се ви спасете.

35 Он беше видело које горахе и светљаше, а ви се хтесте мало времена радовати његовом светљењу.

36 Али ја имам сведочанство веће од Јованова; јер послови које ми даде Отац да их свршим, ови послови које ја радим сведоче за мене да ме Отац посла.

37 И Отац који ме посла сам сведочи за мене. Ни глас Његов кад чусте ни лице Његово видесте.

38 И реч Његову немате у себи да стоји; јер ви не верујете Ономе кога Он посла.

39 Прегледајте писма, јер ви мислите да имате у њима живот вечни; и она сведоче за мене.

40 И нећете да дођете к мени да имате живот.

41 Ја не примам славе од људи.

42 Него вас познајем да љубави Божије немате у себи.

43 Ја дођох у име Оца свог и не примате ме; ако други дође у име своје, њега ћете примити.

44 Како ви можете веровати кад примате славу један од другог, а славе која је од јединог Бога не тражите?

45 Не мислите да ћу вас тужити Оцу; има који вас тужи, Мојсије, у кога се ви уздате.

46 Јер да сте веровали Мојсију тако бисте веровали и мени; јер он писа за мене.

47 А кад његовим писмима не верујете како ћете веровати мојим речима?

6

Исус храни пет хиљада људи, иде по мору, говори о Себи као о Хлебу живота, и о примању Његовог тела и крви. Петрова исповест.

¹ Потом отиде Исус преко мора галилејског код Тиверијаде.

² И за Њим иђаше мноштво народа, јер виђаху чудеса Његова која чињаше на болесницима.

³ А Исус изиђе на гору, и онде сеђаше са ученицима својим.

⁴ А беше близу пасха, празник јеврејски.

⁵ Подигнувши, дакле, Исус очи, и видевши да мноштво народа иде к Њему, рече Филипу: **Где ћемо купити хлеба да ови једу?**

⁶ А ово говораше кушајући га, јер сам знаше шта ће чинити.

⁷ Одговори Му Филип: Двеста гроша хлеба није доста да сваком од њих по мало допадне.

⁸ Рече Му један од ученика Његових, Андрија, брат Симона Петра:

⁹ Овде има једно момче које има пет хлебова јечмених и две рибе; али шта је то на толики свет!

¹⁰ А Исус рече: **Посадите људе.** А беше траве много на ономе месту. Посади се дакле људи на број око пет хиљада.

¹¹ А Исус узевши оне хлебове, и давши хвалу, даде ученицима, а ученици онима који беху посађени; тако и од риба колико хтеше.

¹² И кад се наситише, рече ученицима својим: **Скупите комаде што претекоше да ништа не пропадне.**

¹³ И скупише, и напунише дванаест котарица комада од пет хлебова јечмених што претече иза оних што су јели.

¹⁴ А људи видевши чудо које учини Исус говораху: Ово је заиста онај пророк који треба да дође на свет.

¹⁵ А кад разуме Исус да хоће да дођу да Га ухвате и да Га учине царем, отиде опет у гору сам.

¹⁶ А кад би увече сиђоше ученици Његови на море,

¹⁷ и уђоше у лађу, и пођоше преко мора у Капернаум. И већ се беше смркло, а Исус не беше дошао к њима.

¹⁸ А море се подизаше од великог ветра.

19 Возивши, пак, око двадесет и пет или тридесет потркалишта угледаше Исуса где иде по мору и беше дошао близу до лађе, и уплашише се.

20 А Он им рече: **Ја сам; не бојте се.**

21 Онда Га с радошћу узеше у лађу; и одмах лађа би на земљи у коју иђаху.

22 Сутрадан, пак, народ који стајаше преко мора кад виде да лађе друге не беше онде осим оне једне што у њу уђоше ученици Његови, и да не уђе Исус с ученицима својим у лађу него сами ученици Његови отидоше,

23 а друге лађе из Тиверијаде дођоше близу оног места где једоше хлеб кад Господ даде хвалу,

24 кад виде народ да Исуса не беше онде ни ученика Његових, уђоше и они у лађе, и дођоше у Капернаум да траже Исуса.

25 И нашавши Га преко мора рекоше Му: Рави! Кад си дошао овамо?

26 Исус им одговори и рече: **Заиста, заиста вам кажем: не тражите ме што чудеса видесте, него што једосте хлеба и наситисте се.**

27 **Старајте се не за јело које пролази, него за јело које остаје за вечни живот, које ће вам дати Син човечији, јер овог потврди Отац Бог.**

28 А они Му рекоше: Шта ћемо чинити да радимо дела Божија?

29 Одговори Исус и рече им: **Ово је дело Божије да верујете оног кога Он посла.**

30 А они Му рекоше: Какав дакле ти показујеш знак да видимо и да верујемо? Шта радиш ти?

31 Очеви наши једоше ману у пустињи, као што је написано: Хлеб с неба даде им да једу.

³² Тада им рече Исус: **Заиста, заиста вам кажем: Мојсије не даде вама хлеб с неба, него вам Отац мој даје хлеб истинити с неба;**

³³ **јер је хлеб Божији онај који силази с неба и даје живот свету.**

³⁴ Тада Му рекоше: Господе! Дај нам свагда тај хлеб.

³⁵ А Исус им рече: **Ја сам хлеб живота: Који мени долази неће огладнети, и који мене верује неће никад ожеднети.**

³⁶ **Него вам казах да ме и видесте и не верујете.**

³⁷ **Све што мени даје Отац к мени ће доћи; и који долази к мени нећу га истерати напоље.**

³⁸ **Јер сиђох с неба не да чиним вољу своју, него вољу Оца који ме посла.**

³⁹ **А ово је воља Оца који ме посла да од оног што ми даде ништа не изгубим, него да га васкрснем у последњи дан.**

⁴⁰ **А ово је воља Оног који ме посла да сваки који види Сина и верује Га има живот вечни; и ја ћу га васкрснути у последњи дан.**

⁴¹ Тада викаху Јевреји на Њега што рече: **Ја сам хлеб који сиђе с неба.**

⁴² И говораху: **Није ли ово Исус, син Јосифов, коме ми знамо оца и матер? Како дакле он говори: Ја сиђох с неба?**

⁴³ **Онда Исус одговори и рече им: Не вичите међу собом.**

⁴⁴ **Нико не може доћи к мени ако га не довуче Отац који ме посла; и ја ћу га васкрснути у последњи дан.**

⁴⁵ **У пророцима стоји написано: и биће сви научени од Бога. Сваки који чује од Оца и научи, доћи ће к мени.**

46 Не да је ко видео Оца осим Оног који је од Бога: Он виде Оца.

47 Заиста, заиста вам кажем: који верује мене има живот вечни.

48 Ја сам Хлеб живота.

49 Очеви ваши једоше ману у пустињи, и помреше.

50 Ово је хлеб који силази с неба: да који од Њега једе не умре.

51 Ја сам хлеб живи који сиђе с неба; који једе од овог хлеба живеће вавек; и хлеб који ћу ја дати тело је моје, које ћу дати за живот света.

52 А Јевреји се препираху међу собом говорећи: Како може овај дати нама тело своје да једемо?

53 А Исус им рече: Заиста, заиста вам кажем: ако не једете тело Сина човечијег и не пијете крв Његову, нећете имати живот у себи.

54 Који једе моје тело и пије моју крв има живот вечни, и ја ћу га васкрснути у последњи дан:

55 Јер је тело моје право јело и крв моја право пиће.

56 Који једе моје тело и пије моју крв стоји у мени и ја у њему.

57 Као што ме посла живи Отац, и ја живим Оца ради; и који једе мене и он ће живети мене ради.

58 Ово је хлеб који сиђе с неба: не као што ваши очеви једоше ману, и помреше; који једе хлеб овај живеће вавек.

59 Ово рече у зборници кад учаше у Капернауму.

60 Тада многи од ученика Његових који слушаху рекоше: Ово је тврда беседа! Ко је може слушати?

61 А Исус знајући у себи да ученици Његови вичу на то, рече им: **Зар вас ово саблажњава?**

62 А кад видите Сина човечијег да одлази горе где је пре био?

63 Дух је оно што оживљава; тело не помаже ништа. Речи које вам ја рекох дух су и живот су.

64 Али имају неки међу вама који не верују. Јер знаше Исус од почетка који су што не верују, и ко ће Га издати.

65 И рече: Зато вам рекох да нико не може доћи к мени ако му не буде дано од Оца мог.

66 Од тада многи од ученика Његових отидоше натраг, и више не иђаху с Њим.

67 А Исус рече дванаесторици: Да нећете и ви отићи?

68 Тада Му одговори Симон Петар: Господе! Ко ме ћемо ићи? Ти имаш речи вечног живота.

69 И ми веровасмо и познасмо да си Ти Христос, Син Бога Живога.

70 Исус им одговори: Не изабрах ли ја вас дванаесторицу, и један је од вас ђаво?

71 А говораше за Јуду Симонова Искарјота, јер Га он хтеде издати, и беше један од дванаесторице.

7

Исус за празник Сеница говори о својој науци, о свом одласку и о Светом Духу. Владање народа и фарисеја према Христу.

1 И потом хођаше Исус по Галилеји; јер по Јудеји не хтеде да ходи, јер гледаху Јевреји да Га убију.

2 Беше пак близу празник јеврејски, грађење сеница.

3 Тада Му рекоше браћа Његова: Изиђи одавде и иди у Јудеју, да и ученици Твоји виде дела која чиниш;

⁴ Јер нико не чини шта тајно, а сам тражи да је познат. Ако то чиниш јави себе свету.

⁵ Јер ни браћа Његова не вероваху Га.

⁶ Тада им рече Исус: **Време моје још није дошло, а време је ваше свагда готово.**

⁷ **Не може свет мрзети на вас: а на мене мрзи, јер ја сведочим за њ да су дела његова зла.**

⁸ **Ви изиђите на празник овај: ја још нећу изићи на празник овај, јер се моје време још није навршило.**

⁹ Рекавши им ово оста у Галилеји.

¹⁰ А кад изиђоше браћа Његова на празник, тада и сам изиђе, не јавно него као тајно.

¹¹ А Јевреји Га тражаху на празник и говораху: Где је он?

¹² И беху за Њ многе распре у народу: једни говораху да је добар, а други: Није, него вара народ.

¹³ Али нико не говораше јавно за Њ од страха јеврејског.

¹⁴ Али одмах у половини празника изиђе Исус у цркву и учаше.

¹⁵ И дивљаху се Јевреји говорећи: Како овај зна књиге, а није се учио?

¹⁶ Тада им одговори Исус и рече: **Моја наука није моја, него Оног који ме је послао.**

¹⁷ **Ко хоће Његову вољу творити, разумеће је ли ова наука од Бога или ја сам од себе говорим.**

¹⁸ **Који говори сам од себе, славу своју тражи; а ко тражи славу оног који га је послао, он је истинит и у њему нема неправде.**

¹⁹ **Не даде ли Мојсије вама закон и нико од вас не живи по закону? Зашто тражите да ме убијете?**

20 Одговори народ и рече: Је ли ђаво у теби? Ко тражи да те убије?

21 Одговори Исус и рече им: **Једно дело учиних и сви се дивите томе.**

22 Мојсије вам даде да се обрезујете (не као да је од Мојсија него од отаца); и у суботу обрезујете човека.

23 Ако се човек у суботу обрезује да се не поквари закон Мојсијев, срдите ли се на мене што свега човека исцелих у суботу?

24 Не гледајте ко је ко кад судите, него праведан суд судите.

25 Тада говораху неки од Јерусалимљана: Није ли то онај ког траже да убију?

26 И гле, како говори слободно и ништа му не веле: Да не дознаше наши кнезови да је он заиста Христос?

27 Али овог знамо откуда је; а Христос кад дође, нико неће знати откуда је.

28 Тада Исус повика у цркви учећи и рече: **И мене познајете и знате откуда сам; и сам од себе не дођох, него има Истинити који ме посла, ког ви не знате.**

29 **Ја Га знам, јер сам од Њега и Он ме посла.**

30 Тада гледаху да Га ухвате; и нико не метну на Њ руке, јер још не беше дошао час Његов.

31 А од народа многи Га вероваше, и говораху: Кад дође Христос еда ли ће више чудеса чинити него Овај што чини?

32 Чуше фарисеји од народа такав говор за Њега, и послаше фарисеји и главари свештенички слуге да Га ухвате.

33 Тада рече Исус: **Још сам мало времена с вама, па идем к Ономе који ме посла.**

34 **Тражићете ме и нећете ме наћи; и где сам ја ви не можете доћи.**

35 А Јевреји рекоше међу собом: **Куда ће овај ићи да га ми не нађемо? Неће ли ићи међу растркане Грке, и Грке учити?**

36 **Шта значи ова реч што рече: Тражићете ме и нећете ме наћи; и где сам ја ви не можете доћи?**

37 А у последњи велики дан празника стајаше Исус и викаше говорећи: **Ко је жедан нека дође к мени и пије.**

38 **Који ме верује, као што писмо рече, из његова тела потећи ће реке живе воде.**

39 А ово рече за Духа ког после примише они који верују у име Његово: јер Дух Свети још не беше на њима, јер Исус још не беше прослављен.

40 А многи од народа чувши ове речи говораху: **Ово је заиста пророк.**

41 Други говораху: **Ово је Христос. А једни говораху: Зар ће Христос из Галилеје доћи?**

42 Не каза ли писмо да ће Христос доћи од семена Давидовог, и из села Витлејема одакле беше Давид?

43 Тако распра постаде у народу Њега ради.

44 А неки од њих хтеше да Га ухвате; али нико не метну руку на Њ.

45 **Дођоше пак слуге ка главарима свештеничким и фарисејима; и они им рекоше: Зашто га не доведосте?**

46 А слуге одговорише: **Никад човек није тако говорио као овај човек.**

⁴⁷ Тада им одговорише фарисеји: Зар се и ви преваристе?

⁴⁸ Верова ли га ко од кнезова или од фарисеја?

⁴⁹ Него народ овај, који не зна закон, проклет је.

⁵⁰ Рече им Никодим што долази к Њему ноћу, који беше један од њих:

⁵¹ Еда ли закон наш суди човеку докле га најпре не саслуша и дозна шта чини?

⁵² Одговорише му и рекоше: Ниси ли и ти из Галилеје? Разгледај и види да пророк из Галилеје не долази.

⁵³ И отидоше сваки својој кући.

8

Прељубочица. Исус видело свету. Говор против јеврејског неверовања.

¹ А Исус отиде на гору маслинску.

² А ујутру опет дође у цркву, и сав народ иђаше к Њему; и седавши учаше их.

³ А књижевници и фарисеји доведоше к Њему жену ухваћену у прељуби, и поставивши је на сред у

⁴ рекоше Му: Учитељу! Ова је жена ухваћена сад у прељуби;

⁵ а Мојсије нам у закону заповеди да такве камењем убијамо; а ти шта велиш?

⁶ Ово, пак, рекоше кушајући Га да би Га имали за шта окривити. А Исус саже се доле и писаше прстом по земљи (не гледајући на њих).

⁷ А кад Га једнако питаху, исправи се и рече им: **Који је међу вама без греха нека најпре баци камен на њу.**

⁸ Па се опет саже доле и писаше по земљи.

⁹ А кад они то чуше, и покарани будући од своје савести излажаху један за другим почевши од старешина до последњих; и оста Исус сам и жена стојећи на среди.

¹⁰ А кад се Исус исправи, и не видевши ни једног до саму жену, рече јој: **Жено! Где су они што те тужаху? Ниједан те не осуди?**

¹¹ А она рече: Ниједан, Господе! А Исус јој рече: **Ни ја те не осуђујем, иди, и одселе више не греши.**

¹² Исус им, пак, опет рече: **Ја сам видело свету: ко иде за мношћем неће ходити по тами, него ће имати видело живота.**

¹³ Тада Му рекоше фарисеји: Ти сам за себе сведочиш: сведочанство твоје није истинито.

¹⁴ Исус одговори и рече им: **Ако ја сведочим сам за себе истинито је сведочанство моје: јер знам откуда дођох и куда идем; а ви не знате откуда долазим и куда идем.**

¹⁵ Ви судите по телу, ја не судим никоме.

¹⁶ И ако судим ја, суд је мој прав: јер нисам сам, него ја и Отац који ме посла.

¹⁷ А и у закону вашем стоји написано да је сведочанство двојице људи истинито.

¹⁸ Ја сам који сведочим сам за себе, и сведочи за мене Отац који ме посла.

¹⁹ Тада Му говораху: Где је отац твој? Исус одговори: **Ни мене знате ни Оца мог; кад бисте знали мене, знали бисте и Оца мог.**

²⁰ Ове речи рече Исус код хазне Божије кад учаше у цркви; и нико Га не ухвати, јер још не беше дошао час Његов.

²¹ А Исус им опет рече: **Ја идем, и тражићете ме; и помрећете у свом греху; куд ја идем ви не**

можете доћи.

²² Тада рекоше Јевреји: Да се неће сам убити, што говори: **Куд ја идем ви не можете доћи?**

²³ И рече им: **Ви сте од нижих, ја сам од виших; ви сте од овог света, ја нисам од овог света.**

²⁴ Тако вам казах да ћете помрети у гресима својим; јер ако не узверујете да сам ја, помрећете у гресима својим.

²⁵ Тада Му говораху: Ко си ти? И рече им Исус: Почетак, како вам и кажем.

²⁶ Много имам за вас говорити и судити; али Онај који ме посла истинит је, и ја оно говорим свету што чух од Њега.

²⁷ Не разумеше, дакле, да им говораше за Оца.

²⁸ А Исус им рече: **Кад подигнете Сина човечијег, онда ћете дознати да сам ја, и да ништа сам од себе не чиним; него како ме научи Отац мој онако говорим.**

²⁹ И Онај који ме посла са мношвом је. Не остави Отац мене самог; јер ја свагда чиним шта је Њему угодно.

³⁰ Кад ово говораше, многи Га вероваше.

³¹ Тада Исус говораше оним Јеврејима који Му вероваше: **Ако ви останете на мојој беседи, заиста ћете бити ученици моји,**

³² **и познаћете истину, и истина ће вас избавити.**

³³ Одговорише и рекоше Му: Ми смо семе Авраамово, и никоме нисмо робовали никад; како ти говориш да ћемо се избавити?

³⁴ Исус им одговори: **Заиста, заиста вам кажем да је сваки који чини грех роб греху.**

³⁵ **А роб не остаје у кући вавек, син остаје вавек.**

36 Ако вас, дакле, Син избави, заиста ћете бити избављени.

37 Знам да сте семе Авраамово; али гледате да ме убијете, јер моја беседа не може у вас да стане.

38 Ја говорим шта видех од Оца свог; и ви тако чините шта видесте од оца свог.

39 Одговорише и рекоше Му: Отац је наш Авраам. Исус им рече: Кад бисте ви били деца Авраамова, чинили бисте дела Авраамова.

40 А сад гледате мене да убијете, човека који вам истину казах коју чух од Бога: Тако Авраам није чинио.

41 Ви чините дела оца свог. Тада Му рекоше: Ми нисмо рођени од курварства: једног Оца имамо, Бога.

42 А Исус им рече: Кад би Бог био ваш Отац, љубили бисте мене; јер ја од Бога изиђох и дођох; јер не дођох сам од себе, него ме Он посла.

43 Зашто не разумете говор мој? Јер не можете речи моје да слушате.

44 Ваш је отац ђаво; и сласти оца свог хоћете да чините: он је крвник људски од почетка, и не стоји на истини; јер нема истине у њему; кад говори лаж, своје говори: јер је лажа и отац лажи.

45 А мени не верујете, јер ја истину говорим.

46 Који ме од вас кори за грех? Ако ли истину говорим, зашто ми ви не верујете?

47 Ко је од Бога речи Божије слуша; зато ви не слушате, јер нисте од Бога.

48 Тада одговорише Јевреји и рекоше Му: Не говоримо ли ми право да си ти Самарјанин, и да је ђаво у теби.

49 Исус одговори: У мени ђавола нема, него поштујем Оца свог; а ви мене срамотите.

50 А ја не тражим славе своје; има који тражи и суди.

51 Заиста, заиста вам кажем: ко одржи реч моју неће видети смрт до века.

52 Тада Му рекоше Јевреји: Сад видесмо да је ђаво у теби: Авраам умре и пророци, а ти говориш: Ко одржи реч моју неће окусити смрт до века.

53 Еда ли си ти већи од оца нашег Авраама, који умре? И пророци помреше: ко се ти сам градиш?

54 Исус одговори: Ако се ја сам славим, слава је моја ништа: Отац је мој који ме слави, за ког ви говорите да је ваш Бог.

55 И не познајете Га, а ја Га знам; и ако кажем да Га не знам бићу лажа као ви. Него Га знам, и реч Његову држим.

56 Авраам, отац ваш, био је рад да види дан мој; и виде, и обрадова се.

57 Тада Му рекоше Јевреји: Још ти нема педесет година, и Авраама ли си видео?

58 А Исус им рече: Заиста, заиста вам кажем: Ја сам пре него се Авраам родио.

59 Тада узеше камење да баце на Њ; а Исус се сакри, и изађе из цркве прошавши између њих и отиде тако.

9

*Исцељење слепог од рођења у Суботу.
Фарисеји испитују исцељеног.*

1 И пролазећи виде човека слепог од рођења.

2 И запиташе Га ученици Његови говорећи: Рави! Ко сагреши, или овај или родитељи његови, те се роди слеп?

³ Исус одговори: Ни он сагреши ни родитељи његови, него да се јаве дела Божија на њему.

⁴ Мени ваља радити дела Оног који ме посла док је дан: доћи ће ноћ кад нико не може радити.

⁵ Док сам на свету видело сам свету.

⁶ Рекавши ово пљуну на земљу и начини као од пљувачке, и помаза калом очи слепоме,

⁷ и рече: Иди умиј се у бањи силоамској (које значи послан). Отиде, дакле, и уми се, и дође гледајући.

⁸ А суседи и који га беху видели пре да беше слеп говораху: Није ли ово онај што сеђаше и прошаше?

⁹ Једни говораху: Он је; а други: Налик је на њ. А он говораше: Ја сам.

¹⁰ Тада му говораху: Како ти се отворише очи?

¹¹ Он одговори и рече: Човек који се зове Исус начини као, и помаза очи моје, и рече ми: Иди у бању силоамску и умиј се. А кад отидох и умих се, прогледах.

¹² Тада му рекоше: Где је он? Рече: Не знам.

¹³ Тада га поведоше к фарисејима, оног што беше некад слеп.

¹⁴ А беше субота кад начини Исус као и отвори му очи.

¹⁵ Тада га опет питаху и фарисеји како прогледа. А он им рече: Као метну ми на очи, и умих се и видим.

¹⁶ Тада говораху неки од фарисеја: Није овај човек од Бога јер не светкује суботе. Други говораху: Како може човек грешан таква чудеса чинити? И поста распра међу њима.

¹⁷ Рекоше, дакле, опет слепцу: Шта кажеш ти за њега што ти отвори очи твоје? А он рече: Пророк је.

¹⁸ Тада Јевреји не вероваше за њега да беше слеп и прогледа, док не дозваше родитеље оног што је прогледао,

¹⁹ и запиташе их говорећи: Је ли ово ваш син за кога ви говорите да се роди слеп? Како, дакле, сад види?

²⁰ А родитељи његови одговорише им и рекоше: Знамо да је ово син наш и да се роди слеп,

²¹ а како сад види не знамо: или ко му отвори очи ми не знамо; он је велики, питајте њега, нека сам каже за себе.

²² Ово рекоше родитељи његови, јер се бојаху Јевреја; јер се Јевреји беху договорили да буде искључен из зборнице ко Га призна за Христа.

²³ Зато рекоше родитељи његови: Он је велики, питајте њега.

²⁴ Тада, по други пут дозваше човека који је био слеп и рекоше му: Дај Богу славу; ми знамо да је човек овај грешан.

²⁵ А он одговори и рече: Је ли грешан не знам; само знам да ја бејах слеп, а сад видим.

²⁶ Тада му опет рекоше: Шта ти учини, како отвори очи твоје?

²⁷ Одговори им: Ја вам већ казах, и не слушасте; шта ћете опет слушати? Већ ако и ви хоћете ученици његови да budete?

²⁸ А они га укорише, и рекоше му: Ти си ученик његов, а ми смо ученици Мојсијеви.

²⁹ Ми знамо да с Мојсијем говори Бог; а овог не знамо откуда је.

³⁰ А човек одговори и рече им: То и јесте за чудо што ви не знате откуд је, а Он отвори очи моје.

³¹ А знамо да Бог не слуша грешника; него ако ко поштује Бога и вољу Његову твори, оног слуша.

³² Откако је света није чувено да ко отвори очи рођеном слепцу.

³³ Кад Он не би био од Бога не би могао ништа чинити.

³⁴ Одговорише и рекоше му: Ти си се родио сав у гресима, па зар ти нас да учиш? И истераше га напоље.

³⁵ Исус чу да га истераше напоље; и наставши га рече му: **Верујеш ли ти Сина Божијег?**

³⁶ Он одговори и рече: Ко је, Господе, да Га верујем?

³⁷ А Исус му рече: **И видео си га, и који говори с тобом он је.**

³⁸ А он рече: Верујем Господе! И поклони Му се.

³⁹ И рече Исус: **Ја дођох на суд на овај свет, да виде који не виде, и који виде да постану слепи.**

⁴⁰ И чуше ово неки од фарисеја који беху с Њим, и рекоше Му: Еда ли смо ми слепи?

⁴¹ Рече им Исус: **Када бисте били слепи не бисте имали греха, а сад говорите да видите, тако ваш грех остаје.**

10

О добром пастиру и његовом стаду.

¹ Заиста, заиста вам кажем: ко не улази на врата у тор овчији него прелази на другом месту он је лупеж и хајдук;

² а који улази на врата јесте пастир овцама.

³ Њему вратар отвара, и овце глас његов слушају, и своје овце зове по имену, и изгони их;

⁴ и кад своје овце истера, иде пред њима, и овце иду за њим, јер познају глас његов.

⁵ А за туђином неће да иду, него беже од њега, јер не познају глас туђи.

⁶ Ову причу каза им Исус, али они не разумеше шта то беше што им каза.

⁷ Тада им рече Исус опет: **Заиста, заиста вам кажем: ја сам врата к овцама.**

⁸ Сви колико их год дође пре мене лупежи су и хајдуци; али их овце не послушаше.

⁹ Ја сам врата; ко уђе кроза ме спашће се, и ући ће и изићи ће, и пашу ће наћи.

¹⁰ Лупеж не долази низашта друго него да украде и убије и погуби; ја дођох да имају живот и изобиље.

¹¹ Ја сам пастир добри; пастир добри душу своју полаже за овце.

¹² А најамник, који није пастир, коме нису овце своје, види вука где иде, и оставља овце, и бежи: и вук зграби овце и распуди их;

¹³ а најамник бежи, јер је најамник и не мари за овце.

¹⁴ Ја сам пастир добри и знам своје, и моје мене знају.

¹⁵ Као што мене зна Отац и ја знам Оца; и душу своју полажем за овце.

¹⁶ И друге овце имам које нису из овог тора, и оне ми ваља довести; и чуће глас мој, и биће једно стадо и један пастир.

¹⁷ Зато ме Отац љуби, јер ја душу своју полажем да је опет узем.

¹⁸ Нико је не отима од мене, него је ја сам од себе полажем. Власт имам положити је и власт имам узети је опет. Ову сам заповест примио од Оца свог.

¹⁹ Тада опет поста распра међу Јеврејима за ове речи.

²⁰ Многи од њих говораху: У њему је ђаво, и полудео је; шта га слушате?

21 Други говораху: Ове речи нису лудога; зар може ђаво слепима очи отварати?

22 А беше тада празник обновљења у Јерусалиму, и беше зима.

23 И ходаше Исус у цркви по трему Соломуновом.

24 А Јевреји Га опколише, и говораху Му: Докле ћеш мучити душе наше? Ако си ти Христос, кажи нам слободно.

25 Исус им одговори: Ја вам казах, па не верујете. Дела која творим ја у име Оца свог она сведоче за ме.

26 Али ви не верујете; јер нисте од мојих оваца, као што вам казах.

27 Овце моје слушају глас мој, и ја познајем њих, и за мном иду.

28 И ја ћу им дати живот вечни, и никад неће изгинути, и нико их неће отети из руке моје.

29 Отац мој који ми их даде већи је од свих; и нико их не може отети из руке Оца мог.

30 Ја и Отац једно смо.

31 А Јевреји опет узеше камење да Га убију.

32 Исус им одговори: Многа вам добра дела јавих од Оца свог; за које од оних дела бацате камење на ме?

33 Одговорише Му Јевреји говорећи: За добро дело не бацамо камење на те, него за хулу на Бога, што ти, човек будући, градиш се Бог.

34 Исус им одговори: Не стоји ли написано у закону вашем: Ја рекох: богови сте?

35 Ако оне назва боговима којима реч Божија би, и писмо се не може покварити;

³⁶ како ви говорите Ономе ког Отац посвети и посла на свет: Хулу на Бога говориш, што рекох: Ја сам Син Божји?

³⁷ Ако не творим дела Оца свог не верујте ми.

³⁸ Ако ли творим, ако мени и не верујете, делима мојим верујте, да познате и верујете да је Отац у мени и ја у Њему.

³⁹ Тада опет гледаху да Га ухвате; али им се измаче из руку.

⁴⁰ И отиде опет преко Јордана на оно место где Јован пре крштаваше; и оста онде.

⁴¹ И многи дођоше к Њему и говораху: Јован не учини ни једног чуда, али све што каза Јован за Овог истина беше.

⁴² И многи вероваше Га онде.

11

Лазарево васкрсење. Поглавари свештенички договарају се да убију Исуса.

¹ Беше пак један болесник, Лазар из Витаније из села Марије и Марте, сестре њене.

² (А Марија, које брат Лазар боловаше, беше она што помаза Господа миром и отре ноге Његове својом косом.)

³ Онда послаше сестре к Њему говорећи: Господе! Гле, онај који Ти је мио болестан је.

⁴ А кад чу Исус, рече: **Ова болест није на смрт, него на славу Божију, да се прослави Син Божји с ње.**

⁵ А Исус љубљаше Марту и сестру њену и Лазара.

⁶ А кад чу да је болестан, тада оста два дана на оном месту где беше.

⁷ А потом рече ученицима: **Хајдемо опет у Јудеју.**

⁸ Ученици Му рекоше: Рави! Сад Јудејци хтедоше да Те убију камењем, па опет хоћеш да идеш онамо?

⁹ Исус одговори: **Није ли дванаест сахата у дану? Ко дању иде не спотиче се, јер види видело овог света;**

¹⁰ **а ко иде ноћу спотиче се, јер нема видела у њему.**

¹¹ Ово каза, и потом им рече: **Лазар, наш пријатељ, заспа; него идем да га пробудим.**

¹² Онда Му рекоше ученици Његови: Господе! Ако је заспао, устаће.

¹³ А Исус им рече за смрт његову, а они мишљаху да говори за спавање сна.

¹⁴ Тада им Исус каза управо: **Лазар умре.**

¹⁵ **И мило ми је вас ради што нисам био онамо да верујете; него хајдемо к њему.**

¹⁶ Онда Тома, који се звахе Близанац, рече ученицима: Хајдемо и ми да помremo с њим.

¹⁷ А кад дође Исус нађе га, а он већ четири дана у гробу.

¹⁸ (А Витанија беше близу Јерусалима око петнаест потркалишта.)

¹⁹ И многи од Јудејаца беху дошли к Марти и Марији да их теше за братом њиховим.

²⁰ Кад Марта дакле чу да Исус иде, изађе преда Њ, а Марија сеђаше дома.

²¹ Онда рече Марта Исусу: Господе! Да си Ти био овде не би мој брат умро.

²² А и сад знам да шта заиштеш у Бога даће ти Бог.

23 Исус јој рече: **Брат ће твој устати.**

24 Марта Му рече: Знам да ће устати о васкрсењу, у последњи дан.

25 А Исус јој рече: **Ја сам васкрсење и живот; који верује мене ако и умре живеће.**

26 **И ниједан који живи и верује мене неће умрети вавек. Верујеш ли ово?**

27 Рече Му: Да, Господе! Ја веровах да си Ти Христос, Син Божји који је требало да дође на свет.

28 И ово рекавши отиде те зовну тајно Марију, сестру своју говорећи: Учитељ је дошао, и зове те.

29 А она кад чу, уста брзо и отиде к Њему.

30 Јер Исус још не беше дошао у село, него беше на оном месту где Га сретете Марта.

31 А Јудејци онда који беху с њом у кући и тешаху је, кад видеше Марију да брзо уста и изиђе, пођоше за њом говорећи да иде на гроб да плаче онамо.

32 А Марија како дође где беше Исус, и виде Га, паде на ноге Његове говорећи Му: Господе! Да си Ти био овде, не би умро мој брат.

33 Онда Исус кад је виде где плаче, и где плачу Јудејци који дођоше с њом, згрози се у духу, и сам постаде жалостан.

34 И рече: **Где сте га метнули?** Рекоше Му: Господе! Хајде да видиш.

35 Ударише сузе Исусу.

36 Онда Јудејци говораху: Гледај како га љубљаше,

37 а неки од њих рекоше: Не могаше ли овај који отвори очи слепцу учинити да и овај не умре?

38 А Исус опет се згрози у себи, и дође на гроб; а беше пећина, и камен лежаше на њој.

39 Исус рече: **Узмите камен.** Рече Му Марта, сестра оног што је умро: Господе! Већ смрди; јер су четири дана како је умро.

40 Исус јој рече: **Не рекох ли ти да ако верујеш видећеш славу Божју?**

41 Узеше, дакле, камен где лежаше мртава; а Исус подиже очи горе, и рече: **Оче! Хвала Ти што си ме услишио.**

42 **А ја знадох да ме свагда слушаш; него рекох народа ради који овде стоји, да верују да си ме Ти послао.**

43 И ово рекавши зовну гласно: **Лазаре! Изиђи напоље.**

44 И изиђе мртавац обавит платном по рукама и по ногама, и лице његово убрусом повезано. Исус им рече: **Разрешите га и пустите нек иде.**

45 Онда многи од Јудејаца који беху дошли к Марији и видеше шта учини Исус, вероваше Га.

46 А неки од њих отидоше к фарисејима и казаше им шта учини Исус.

47 Онда главари свештенички и фарисеји сабраше скупштину, и говораху: Шта ћемо чинити? Човек овај чини многа чудеса.

48 Ако га оставимо тако, сви ће га веровати; па ће доћи Римљани и узети нам земљу и народ.

49 А један од њих, по имену Кајафа, који оне године беше поглавар свештенички, рече им: Ви не знате ништа;

50 и не мислите да је нама боље да један човек умре за народ, неголи да народ сав пропадне.

51 А ово не рече сам од себе, него, будући поглавар свештенички оне године, прорече да

Исусу ваља умрети за народ;

⁵² и не само за народ, него да и расејану децу Божију скупи уједно.

⁵³ Од тога, дакле, дана договорише се да Га убију.

⁵⁴ А Исус више не хођаше јавно по Јудејцима, него оданде отиде у крај близу пустиње у град по имену Јефрем, и онде хођаше с ученицима својим.

⁵⁵ А беше близу пасха јеврејска, и многи из оног краја дођоше у Јерусалим пре пасхе да се очисте.

⁵⁶ Тада тражаху Исуса, и стојећи у цркви говораху међу собом: Шта мислите ви зашто не долази на празник?

⁵⁷ А главари свештенички и фарисеји издаше заповест ако Га ко опази где је, да јави да Га ухвате.

12

Исусово помазање у Витанију. Улазак у Јерусалим. О Његовој смрти. Глас с Неба. Неверовање Јевреја.

¹ А Исус пре пасхе на шест дана дође у Витанију где беше Лазар што умре, кога подиже из мртвих.

² Онде Му, пак, зготовише вечеру, и Марта служаше, а и Лазар сеђаше с њим за трпезом;

³ а Марија узевши литру правог нардовог многоценог мира помаза ноге Исусове, и отре косом својом ноге Његове; а кућа се напуни мириса од мира.

⁴ Онда рече један од ученика Његових, Јуда Симонов Искаротски, који Га после издаде:

⁵ Зашто се ово миро не продаде за триста гроша и не даде сиромасима?

⁶ А ово не рече што се стараше за сиромаше, него што беше лупеж, и имаше ковчежић, и ношаше што се меташе у њ.

⁷ А Исус рече: **Не дирајте у њу; она је то дохранила за дан мог погребља;**

⁸ **јер сиромаше свагда имате са собом, а мене немате свагда.**

⁹ Разуме, пак, многи народ из Јудеје да је онде и дођоше не само Исуса ради него и да виде Лазара ког подиже из мртвих.

¹⁰ А главари свештенички договорише се да и Лазара убију;

¹¹ јер многи њега ради иђаху из Јудеје и вероваху Исуса.

¹² А сутрадан, многи од народа који беше дошао на празник, чувши да Исус иде у Јерусалим

¹³ узеше гране од финика и изиђоше Му на сусрет, и викаху говорећи: Осана! Благословен који иде у име Господње, цар Израилев.

¹⁴ А Исус наставши магаре уседо на њ, као што је писано:

¹⁵ Не бој се кћери Сионова,
ево цар твој иде
седећи на магарету.

¹⁶ Али ово ученици Његови не разумеше пре: него кад се прослави Исус онда се опоменуше да ово беше за Њега писано, и ово Му учинише.

¹⁷ А народ сведочаше који беше пре с Њим кад Лазара изазва из гроба и подиже га из мртвих.

¹⁸ Зато Га и срете народ, јер чуше да Он учини ово чудо.

19 А фарисеји говораху међу собом: Видите да ништа не помаже? Гле, свет иде за њим.

20 А беху неки Грци који беху дошли на празник да се моле Богу.

21 Они дакле приступише к Филипу, који беше из Витсаиде галилејске, и мољаху га говорити: Господине! Ми бисмо хтели да видимо Исуса.

22 Дође Филип и каза Андрији, а Андрија и Филип опет казаше Исусу.

23 А Исус одговори им говорећи: **Дође час да се прослави Син човечији.**

24 **Заиста, заиста вам кажем: Ако зрно пшенично паднувши на земљу не умре, оно једно остане; ако ли умре много рода роди;**

25 **који љуби душу своју изгубиће је, а ко мрзи на душу своју на овом свету, сачуваће је за живот вечни.**

26 **Ко мени служи, за мном нек иде, и где сам ја онде и слуга мој нек буде; и ко мени служи оног ће поштовати Отац мој.**

27 **Сад је душа моја жалосна; и шта да кажем? Оче! Сачувај ме од овог часа; али за то дођох на час овај.**

28 **Оче! Прослави име своје! Тада глас дође с неба: И прославио сам и опет ћу прославити.**

29 А кад чу народ који стајаше, говораху: Гром загрми; а други говораху: Анђео му говори.

30 Исус одговори и рече: **Овај глас не би мене ради него народа ради.**

31 **Сад је суд овом свету; сад ће бити истеран кнез овог света напоље.**

32 **И кад ја будем подигнут од земље, све ћу привући к себи.**

³³ А ово говораше да покаже каквом ће смрти умрети.

³⁴ Народ Му одговори: Ми чусмо из закона да ће Христос остати вавек; како ти говориш да се сину човечијем ваља подигнути? Ко је тај син човечији?

³⁵ А Исус им рече: **Још је мало времена видело с вама; ходите док видело имате да вас тама не обузме; јер ко ходи по тами не зна куда иде.**

³⁶ **Док видело имате верујте видели, да будете синови виделиа.**

Рекавши ово Исус отиде и сакри се од њих.

³⁷ Ако је и чинио толика чудеса пред њима, опет Га не вероваху;

³⁸ да се збуди реч Исаије пророка који рече: Господе! Ко верова говорењу нашем? И рука Господња коме се откри?

³⁹ Зато не могаху веровати, јер опет рече Исаија:

⁴⁰ Заслепио је очи њихове
и окаменио срца њихова,
да не виде очима
ни срцем разумеју,
и не обрете се да их исцелим.

⁴¹ Ово рече Исаија кад виде славу Његову и говори за Њега.

⁴² Али опет и од кнезова многи Га вероваше; него ради фарисеја не признаваху, да не би били изгнани из зборнице;

⁴³ јер им већма омиле слава људска него слава Божија.

⁴⁴ А Исус повика и рече: Ко мене верује не верује мене, него Оног који ме посла;

⁴⁵ и ко види мене, види Оног који ме посла.

⁴⁶ Ја дођох видело на свет, да ниједан који ме верује не остане у тами.

⁴⁷ И ко чује моје речи и не верује, ја му нећу судити; јер ја не дођох да судим свету, него да спасем свет.

⁴⁸ Који се одрече мене, и не прима речи моје, има себи судију: реч коју ја говорих она ће му судити у последњи дан;

⁴⁹ јер ја од себе не говорих, него Отац који ме посла Он ми даде заповест шта ћу казати и шта ћу говорити.

⁵⁰ И знам да је заповест Његова живот вечни. Шта ја дакле говорим онако говорим као што ми рече Отац.

13

Прање ногу. Исус показује издајника. Нова заповест о љубави. Исус прориче Петрово одрицање.

¹ А пред празник пасхе знајући Исус да Му дође час да пређе из овог света к Оцу, како је љубио своје који беху на свету, до краја их љуби.

² И по вечери, кад већ ђаво беше метнуо у срце Јуди Симонову Искаротском да Га изда,

³ знајући Исус да Му све Отац даде у руке, и да од Бога изиђе, и к Богу иде,

⁴ устаде од вечере, и скиде своје хаљине, и узе убрус те се запреже;

⁵ потом усу воду у умиваоницу, и поче прати ноге ученицима и отирати убрусом којим беше запрегнут.

⁶ Онда дође к Симону Петру, и он Му рече: Господе! Зар Ти моје ноге да опереш?

⁷ Исус одговори и рече му: **Шта ја чиним ти сад не знаш, али ћеш после дознати.**

⁸ Рече Му Петар: Никад Ти нећеш опрати моје ноге. Исус му одговори: **Ако те не оперем немаш део са мном.**

⁹ Рече Му Симон Петар: Господе! Не само ноге моје, него и руке и главу.

¹⁰ Исус му рече: **Опраном не треба до само ноге опрати, јер је сав чист; и ви сте чисти, али не сви.**

¹¹ Јер знаше издајника свог, зато рече: **Нисте сви чисти.**

¹² А кад им опра ноге, узе хаљине своје, и седавши опет за трпезу рече им: **Знате ли шта ја учиних вама?**

¹³ **Ви зовете мене учитељем и Господом; и право велите: јер јесам.**

¹⁴ Кад дакле ја опрах вама ноге, Господ и учитељ, и ви сте дужни један другом прати ноге.

¹⁵ Јер ја вам дадох углед да и ви тако чините као што ја вама учиних.

¹⁶ Заиста, заиста вам кажем: Није слуга већи од господара свог, нити је посланик већи од оног који га је послао.

¹⁷ Кад ово знате, благо вама ако га извршујете.

¹⁸ Не говорим за све вас, јер ја знам које изабрах; него да се збуди писмо: Који са мном хлеб једе подиже пету своју на ме.

¹⁹ Сад вам кажем пре него се збуди, да кад се збуди, верујете да сам ја.

²⁰ Заиста, заиста вам кажем: Који прима оног кога пошаљем мене прима; а ко прима мене прима Оног који ме посла.

21 Рекавши ово Исус поста жалостан у духу, и посведочи и рече: **Заиста, заиста вам кажем: Један између вас издаће ме.**

22 Онда се ученици згледаху међу собом, и чуђаху се за кога говори.

23 А један од ученика Његових, ког Исус љубљаше, сеђаше за трпезом на крилу Исусовом.

24 Онда намаже на њега Симон Петар да запита ко би то био за кога говори.

25 А он леже на прси Исусове и рече Му: Господе! Ко је то?

26 Исус одговори: **Онај је коме ја умочивши залогај дам.** И умочивши залогај даде Јуди Симоновом Искаротском.

27 И по залогају тада уђе у њега сотона. Онда му рече Исус: **Шта чиниш чини брже.**

28 А ово не разуме нико од оних што сеђаху за трпезом зашто му рече.

29 А неки мишљаху, будући да у Јуде беше кеса, да му Исус рече: Купи шта треба за празник; или да да шта сиромашнима.

30 А он узевши залогај одмах изиђе; а беше ноћ.

31 Кад он изиђе, онда Исус рече: **Сад се прослави Син човечији и Бог се прослави у Њему.**

32 Ако се Бог прослави у Њему, и Бог ће Њега прославити у себи, и одмах ће Га прославити.

33 Дечице! Још сам мало с вама; тражићете ме, и као што рекох Јудејцима: Куда ја идем ви не можете доћи, и вама говорим сад.

34 Нову вам заповест дајем да љубите један другог, као што ја вас љубих, да се и ви љубите међу собом.

³⁵ По томе ће сви познати да сте моји ученици, ако будете имали љубав међу собом.

³⁶ Рече Му Симон Петар: Господе! Куда идеш? Исус му одговори: **Куда ја идем не можеш сад ићи за мном, али ћеш после поћи за мном.**

³⁷ Петар Му рече: Господе! Зашто сад не могу ићи за Тобом? Душу ћу своју положити за Те.

³⁸ Одговори му Исус: **Душу ли ћеш своју положити за ме? Заиста, заиста ти кажем: неће петао запевати док ме се трипут не одрекнеш.**

14

Исусов говор на растанку са ученицима. Обрицање Светог Духа.

¹ **Да се не плаши срце ваше, верујте Бога, и мене верујте.**

² **Многи су станови у кући Оца мог. А да није тако, казао бих вам; идем да вам приправим место.**

³ **И кад отидем и приправим вам место, опет ћу доћи, и узећу вас к себи да и ви будете где сам ја.**

⁴ **И куда ја идем знате, и пут знате.**

⁵ Рече Му Тома: Господе! Не знамо куда идеш; и како можемо пут знати?

⁶ Исус му рече: **Ја сам пут и истина и живот; нико неће доћи к Оцу до кроза ме.**

⁷ **Кад бисте мене знали онда бисте знали и Оца мог; и одселе познајете Га, и видесте Га.**

⁸ Рече Му Филип: Господе! Покажи нам Оца и биће нам доста.

⁹ Исус му рече: **Толико сам време с вама и ниси ме познао, Филипе? Који виде мене, виде Оца; па како ти говориш: Покажи нам Оца?**

10 Зар не верујеш да сам ја у Оцу и Отац у мени? Речи које вам ја говорим не говорим од себе; него Отац који стоји у мени Он твори дела.

11 Верујте мени да сам ја у Оцу и Отац у мени; ако ли мени не верујете, верујте ми по тим делима.

12 Заиста, заиста вам кажем: који верује мене, дела која ја творим и он ће творити, и већа ће од ових творити; јер ја идем к Оцу свом;

13 и шта год заиштете у Оца у име моје, оно ћу вам учинити, да се прослави Отац у Сину.

14 И ако шта заиштете у име моје, ја ћу учинити.

15 Ако имате љубав к мени, заповести моје држите.

16 И ја ћу умолити Оца, и даће вам другог утешитеља да буде с вама вавек:

17 Духа истине, ког свет не може примити, јер Га не види нити Га познаје; а ви Га познајете, јер у вама стоји, и у вама ће бити.

18 Нећу вас оставити сиротне; доћи ћу к вама.

19 Још мало и свет мене више неће видети; а ви ћете ме видети; јер ја живим, и ви ћете живети.

20 У онај ћете ви дан дознати да сам ја у Оцу свом, и ви у мени, и ја у вама.

21 Ко има заповести моје и држи их, он је онај што има љубав к мени; а који има љубав к мени имаће к њему љубав Отац мој; и ја ћу имати љубав к њему, и јавићу му се сам.

22 И рече Му Јуда, не Искаротски: Господе! Шта је то да ћеш се нама јавити а не свету?

23 Исус одговори и рече му: Ко има љубав к мени, држаће реч моју; и Отац мој имаће љубав к њему; и к њему ћемо доћи, и у њега ћемо се станити.

24 Који нема љубави к мени не држи моје речи; а реч што чујете није моја него Оца који ме посла.

25 Ово вам казах док сам с вама.

26 А утешитељ, Дух Свети, ког ће Отац послати у име моје, Он ће вас научити свему и напоменуће вам све што вам рекох.

27 Мир вам остављам, мир свој дајем вам; не дајем вам га као што свет даје, да се не плаши срце ваше и да се не боји.

28 Чусте да вам ја казах: идем и доћи ћу к вама. Кад бисте имали љубав к мени, онда бисте се обрадовали што рекох: идем к Оцу; јер је Отац мој већи од мене.

29 И сад вам казах, пре док се није збило, да верујете кад се збуде.

30 Већ нећу много говорити с вама; јер иде кнез овог света, и у мени нема ништа.

31 Него да види свет да имам љубав к Оцу, и као што ми заповеди Отац онако творим. Устаните, хајдемо одавде.

15

Наставак. Христос је чокот.

1 Ја сам прави чокот, и Отац је мој виноградар;

2 сваку лозу на мени која не рађа рода одсећи ће је; и сваку која рађа род очистиће је да више рода роди.

3 Ви сте већ очишћени речју коју вам говорих.

4 Будите у мени и ја ћу у вама. Као што лоза не може рода родити сама од себе, ако не буде на чокоту, тако и ви ако на мени не будете.

5 Ја сам чокот а ви лозе; и који буде у мени и ја у њему он ће родити многи род; јер без мене не можете чинити ништа.

⁶ Ко у мени не остане избациће се напоље као лоза, и осушиће се, и скупиће је, и у огањ бацити, и спалити.

⁷ Ако останете у мени и речи моје у вама остану, шта год хоћете иштите, и биће вам.

⁸ Тим ће се Отац мој прославити, да род многи родите; и бићете моји ученици.

⁹ Као што Отац има љубав к мени, и ја имам љубав к вама; будите у љубави мојој.

¹⁰ Ако заповести моје уздржите остаћете у љубави мојој, као што ја одржах заповести Оца свог и остајем у љубави Његовој.

¹¹ Ово вам казах, да радост моја у вама остане и радост ваша се испуни.

¹² Ово је заповест моја да имате љубав међу собом, као што ја имадох љубав к вама.

¹³ Од ове љубави нико веће нема, да ко душу своју положи за пријатеље своје.

¹⁴ Ви сте пријатељи моји ако творите шта вам ја заповедам.

¹⁵ Више вас не називам слугама; јер слуга не зна шта ради господар његов; него вас назвах пријатељима; јер вам све казах што чух од Оца свог.

¹⁶ Ви мене не избрасте, него ја вас избрах, и поставих вас да ви идете и род родите; и да ваш род остане, да шта год заиштете у Оца у име моје да вам да.

¹⁷ Ово вам заповедам да имате љубав међу собом.

¹⁸ Ако свет на вас узмрзи, знајте да на мене омрзну пре вас.

¹⁹ Кад бисте били од света, онда би свет своје љубио; а како нисте од света, него вас ја од света

избрах, зато мрзи на вас свет.

²⁰ Опомињите се речи коју вам ја рекох: није слуга већи од господара свог. Ако мене изгнаше, и вас ће изгнати; ако моју реч одржаше, и вашу ће одржати.

²¹ Али све ће вам ово чинити за име моје, јер не познају Оног који ме посла.

²² Да нисам био дошао и говорио им не би греха имали; а сад изговора неће имати за грех свој.

²³ Који мрзи на мене и на Оца мог мрзи.

²⁴ Да нисам био и дела творио међу њима којих нико други не твори, не би греха имали; а сад и видеше, и омрзнуше на мене и на Оца мог.

²⁵ Али да се збуде реч написана у закону њиховом: Омрзнуше на ме низашта.

²⁶ А кад дође утешитељ, кога ћу вам послати од Оца, Дух истине, који од Оца излази, Он ће сведочити за мене.

²⁷ А и ви ћете сведочити, јер сте од почетка са мном.

16

Наставак и крај. О одласку к Оцу.

¹ Ово вам казах да се не саблазните.

² Изгониће вас из зборница; а доћи ће време кад ће сваки који вас убије мислити да Богу службу чини.

³ И ово ће чинити, јер не познаше Оца ни мене.

⁴ Него вам ово казах кад дође време да се опоменете овог да вам ја казах.

А испрва не казах вам ово, јер бејаш с вама.

⁵ А сад идем к Ономе који ме посла, и нико ме од вас не пита: Куда идеш?

6 Него што вам ово казах жалости напуни се срце ваше.

7 Него вам ја истину говорим: боље је за вас да ја идем; јер ако ја не идем, утешитељ неће доћи к вама; ако ли идем, послаћу Га к вама.

8 И кад Он дође покараће свет за грех, и за правду, и за суд;

9 за грех, дакле, што не верују мене;

10 а за правду што идем к Оцу свом; и више ме нећете видети;

11 а за суд што је кнез овог света осуђен.

12 Још вам много имам казати; али сад не можете носити.

13 А кад дође Он, Дух истине, упутиће вас на сваку истину; јер неће од себе говорити, него ће говорити шта чује, и јавиће вам шта ће бити унапред.

14 Он ће ме прославити, јер ће од мог узети, и јавиће вам:

15 Све што има Отац моје је; зато рекох да ће од мог узети, и јавити вам.

16 Још мало, и нећете ме видети, и опет мало, па ћете ме видети: јер идем к Оцу.

17 А неки од ученика Његових рекоше међу собом: Шта је то што нам каже: Још мало, и нећете ме видети; и опет мало па ћете ме видети; и: Ја идем к оцу?

18 Говораху, дакле: Шта је то што говори: Мало? Не знамо шта говори.

19 А Исус разуме да хтеше да Га запитају, па им рече: Зато ли се запиткујете међу собом што рекох: Још мало и нећете ме видети, и опет мало па ћете ме видети?

20 Заиста, заиста вам кажем да ћете ви заплакати и заридати, а свет ће се радовати; и ви ћете жалосни бити, али ће се ваша жалост окренути на радост.

21 Жена кад рађа трпи муку; јер дође час њен: али кад роди дете, више се не опомиње жалости од радости, јер се роди човек на свет.

22 Тако и ви, дакле, имате сад жалост; али ћу вас опет видети, и радоваће се срце ваше, и вашу радост неће нико узети од вас;

23 и у онај дан нећете ме питати низашта. Заиста, заиста вам кажем да шта год узиштете у Оца у име моје, даће вам.

24 Досле не искасте ништа у име моје; иштите и примићете, да радост ваша буде испуњена.

25 Ово вам говорих у причама; али ће доћи време кад вам више нећу говорити у причама, него ћу вам управо јавити за Оца.

26 У онај ћете дан у име моје заискати, и не велим вам да ћу ја умолити Оца за вас;

27 јер сам Отац има љубав к вама као што ви имате љубав к мени, и веровасте да ја од Бога изиђох.

28 Изиђох од Оца, и дођох на свет; и опет остављам свет, и идем к Оцу.

29 Рекоше Му ученици Његови: Ето сад управо говориш, а приче никакве не говориш.

30 Сад знамо да све знаш, и не треба Ти да Те ко пита. По томе верујемо да си од Бога изишао.

31 Исус им одговори: **Зар сад верујете?**

32 Ево иде час, и већ је настао, да се разбегнете сваки на своју страну и мене самог оставите; али нисам сам, јер је Отац са мном.

33 Ово вам казах, да у мени мир имате. У свету ћете имати невољу; али не бојте се, јер ја надвладах свет.

17

Христова првосвештеничка молитва за Себе, своје ученике и своју заједницу.

¹ Ово говори Исус, па подиже очи своје на небо и рече: Оче! Дође час, прослави Сина свог, да и Син Твој прослави Тебе;

² као што си Му дао власт над сваким телом да свему што си Му дао да живот вечни.

³ А ово је живот вечни да познају Тебе јединог истинитог Бога, и кога си послао Исуса Христа.

⁴ Ја Тебе прославих на земљи; посао сврших који си ми дао да радим.

⁵ И сад прослави Ти мене, Оче, у Тебе самог славом коју имадох у Тебе пре него свет постаде.

⁶ Ја јавих име Твоје људима које си ми дао од света; Твоји беху па си их мени дао, и Твоју реч одржаше.

⁷ Сад разумеше да је све што си ми дао од Тебе.

⁸ Јер речи које си дао мени дадох им; и они примише, и познадоше истинито да од Тебе изиђох, и вероваше да си ме Ти послао.

⁹ Ја се за њих молим: не молим се за (сав) свет, него за оне које си ми дао, јер су Твоји.

¹⁰ И моје све је Твоје, и Твоје моје; и ја се прославих у њима.

¹¹ И више нисам на свету, а они су на свету, а ја идем к Теби. Оче Свети! Сачувај их у име своје, оне које си ми дао, да буду једно као и ми.

12 Док бејаш с њима на свету, ја их чувах у име Твоје; оне које си ми дао сачувах, и нико од њих не погибе осим Сина погибли, да се збуди писмо.

13 А сад к Теби идем, и ово говорим на свету, да имају радост моју испуњену у себи.

14 Ја им дадох реч Твоју; и свет омрзну на њих, јер нису од света, као и ја што нисам од света.

15 Не молим Те да их узмеш са света, него да их сачуваш ода зла.

16 Од света нису, као ни ја што нисам од света.

17 Освети их истином својом: реч је Твоја истина.

18 Као што си Ти мене послао у свет, и ја њих послах у свет.

19 Ја посвећујем себе за њих, да и они буду освећени истином.

20 Не молим се, пак, само за њих, него и за оне који ме узверују њихове речи ради;

21 да сви једно буду, као Ти, Оче, што си у мени и ја у Теби; да и они у нама једно буду, да и свет верује да си ме Ти послао.

22 И славу коју си ми дао ја дадох њима, да буду једно као ми што смо једно.

23 Ја у њима и Ти у мени: да буду сасвим уједно, и да позна свет да си ме Ти послао и да си имао љубав к њима као и к мени што си љубав имао.

24 Оче! Хоћу да и они које си ми дао буду са мном где сам ја; да виде славу моју коју си ми дао; јер си имао љубав к мени пре постања света.

25 Оче праведни! Свет Тебе не позна, а ја Те познах, и ови познаше да си ме Ти послао.

26 И показах им име Твоје, и показаћу: да љубав којом си мене љубио у њима буде, и ја у њима.

18

Исуса хватају. Испитивање пред Великим саветом поглавара свештеничких. Петар се одриче. Саслушавање пред Пилатом.

¹ И рекавши ово Исус изиђе с ученицима својим преко потока Кедрона где беше врт, у који уђе Он и ученици Његови.

² А Јуда, издајник Његов, знаше оно место; јер се Исус често скупљахе онде с ученицима својим.

³ Онда Јуда узе чету и од главара свештеничких и фарисеја момке, и дође онамо с фењерима и са свећама и с оружјем.

⁴ А Исус знајући све што ће бити од Њега изиђе и рече им: **Кога тражите?**

⁵ Одговорише Му: Исуса Назарећанина. Исус им рече: **Ја сам.** А с њима стајаше и Јуда који Га издаваше.

⁶ А кад им рече: **Ја сам;** измакоше се натраг и нападаше на земљу.

⁷ Онда их опет запита Исус: **Кога тражите?** А они рекоше: Исуса Назарећанина.

⁸ Исус им одговори: **Казах вам да сам ја. Ако дакле мене тражите, оставите ове нек иду.**

⁹ Да се изврши реч што рече: **Не изгубих ни једног од оних које си ми дао.**

¹⁰ А Симон Петар имаше нож, па га извади и удари слугу поглавара свештеничког, и одсече му десно ухо. А служио беше име Малхо.

¹¹ Онда рече Исус Петру: **Задени нож у ножнице. Чашу коју ми даде Отац зар да је не пијем?**

¹² А чета и војвода и момци јеврејски ухватише Исуса и свезаше Га,

¹³ и одведоше Га најпре Ани, јер беше таст Кајафи, који беше поглавар свештенички оне године.

¹⁴ А Кајафа беше онај што даде савет Јудејцима да је боље да умре један човек него народ да пропадне.

¹⁵ За Исусом, пак, иђаше Симон Петар и други ученик; а ученик онај беше познат код поглавара свештеничког, и уђе с Исусом у двор поглавара свештеничког;

¹⁶ а Петар стајаше напољу код врата. Онда изиђе онај ученик што беше познат код поглавара свештеничког и рече вратарици те уведе Петра.

¹⁷ Онда рече слушкиња вратарица Петру: Да ниси и ти ученик овог човека? Он рече: Нисам.

¹⁸ А слуге и момци беху наложили огањ и стајаху те се грејаху, јер беше зима; а и Петар стајаше с њима и грејаше се.

¹⁹ Поглавар, пак, свештенички запита Исуса за ученике Његове и за Његову науку.

²⁰ Исус му одговори: **Ја говорих јавно свету, ја свагда учих у зборници и у цркви, где се свагда скупљају Јудејци, и ништа тајно не говорих.**

²¹ **Што питаш мене? Питај оне који су слушали шта сам им говорио: ево ови знају шта сам ја говорио.**

²² А кад Он ово рече, један од момака који стајаху онде удари Исуса по образу, и рече: Зар тако одговараш поглавару свештеничком?

²³ Исус му одговори: **Ако зло рекох, докажи да је зло; ако ли добро, зашто ме бијеш?**

²⁴ И Ана посла Га свезаног Кајафи, поглавару свештеничком.

25 А Симон Петар стајаше и грејаше се. Онда му рекоше: Да ниси и ти од ученика његових? А он се одрече и рече: Нисам.

26 Рече један од слугу поглавара свештеничког који беше рођак ономе што му Петар одсече ухо: Не видех ли ја тебе у врту с њим?

27 Онда се Петар опет одрече; и одмах петао запева.

28 А Исуса поведоше од Кајафе у судницу. Али беше јутро, и они не уђоше у судницу да се не би опоганили, него да би могли јести пасху.

29 Онда Пилат изађе к њима напоље и рече: Какву кривицу износите на овог човека?

30 Одговорише му и рекоше: Кад он не би био злочинац не бисмо га предали теби.

31 А Пилат им рече: Узмите га ви и по закону свом судите му. А Јевреји му рекоше: Ми не смемо никога погубити.

32 Да се збуде реч Исусова коју рече казујући каквом ће смрти умрети.

33 Онда уђе Пилат опет у судницу, и дозва Исуса, и рече Му: Ти си цар јудејски?

34 Исус му одговори: **Говориш ли ти то сам од себе, или ти други казаше за мене?**

35 Пилат одговори: Зар сам ја Јеврејин? Род твој и главари свештенички предаше те мени; шта си учинио?

36 Исус одговори: **Царство моје није од овог света; кад би било од овог света царство моје, онда би слуге моје браниле да не бих био предан Јеврејима; али царство моје није одавде.**

³⁷ Онда Му рече Пилат: Дакле си ти цар? Исус одговори: **Ти говориш да сам ја цар. Ја сам за то рођен, и зато дођох на свет да сведочим истину. И сваки који је од истине слуша глас мој.**

³⁸ Рече Му Пилат: Шта је истина?

И ово рекавши изиђе опет к Јеврејима, и рече им: Ја никакве кривице не налазим на њему.

³⁹ А у вас је обичај да вам једног пустим на пасху, хоћете ли, дакле, да вам пустим цара јудејског?

⁴⁰ Онда сви повикаше опет говорећи: Не овог, него Вараву. А Варава беше хајдук.

19

Исус пред Пилатом. Шипање. Трнов венац. Распеће. Последње речи и смрт. Погреб.

¹ Тада, дакле, Пилат узео Исуса и шипа Га.

² И војници сплетавши венац од трња метнуше Му на главу, и обукоше Му скерлетну хаљину,

³ и говораху: Здраво, царе јудејски! И бијаху Га по образима.

⁴ Онда Пилат изиђе опет напоље, и рече им: Ево га изводим к вама напоље, да видите да на њему не налазим никакву кривицу.

⁵ А Исус изађе напоље под венце од трња и у скерлетној хаљини. И рече им Пилат; ево човека!

⁶ А кад Га видеше главари свештенички и момци, повикаше говорећи: Распни га, распни. Пилат им рече: Узмите га ви и распните, јер ја не налазим на њему кривице.

⁷ Одговорише му Јевреји: Ми имамо закон и по закону нашем ваља да умре, јер начини себе сином Божијим.

⁸ Кад, дакле, Пилат чу ову реч, побоја се већма.

⁹ И опет уђе у судницу, и рече Исусу: Одакле си ти? А Исус му не даде одговора.

¹⁰ А Пилат Му рече: Зар мени не говориш? Не знаш ли да имам власт распети те, и власт имам пустити те?

¹¹ Исус одговори: **Не би имао власти никакве нада мноме кад ти не би било дано одозго; зато онај има већи грех који ме предаде теби.**

¹² Од тада гледаше Пилат да Га пусти. Али Јевреји викаху говорећи: Ако овог пустиш ниси пријатељ ћесару. Сваки који себе царем гради противи се ћесару.

¹³ Пилат, дакле, чувши ову реч изведе Исуса напоље, и седе на судијску столицу на месту које се зове Калдрма а јеврејски Гавата.

¹⁴ А беше петак уочи пасхе око шестог сахата; и Пилат рече Јеврејима: Ево, цар ваш.

¹⁵ А они викаху: Узми, узми, распни га. Пилат им рече: Зар цара вашег да разапнем? Одговорише главари свештенички: Ми немамо цара осим ћесара.

¹⁶ Тада им Га дакле предаде да се разапне.

А они узеше Исуса и одведоше.

¹⁷ И носећи крст свој изиђе на место које се зове Костурница а јеврејски Голгота.

¹⁸ Онде Га разапеше, и с Њим другу двојицу с једне и с друге стране, а Исуса у среди.

¹⁹ Пилат, пак, написа и натпис и метну на крст; и беше написано: Исус Назарећанин, цар јудејски.

²⁰ И онај натпис читаше многи од Јевреја; јер место беше близу града где разапеше Исуса; и беше написано јеврејски, грчки, латински.

²¹ А јеврејски главари свештенички говораху Пилату: Не пиши: Цар јудејски, него да сам рече: Ја сам цар јудејски.

²² Пилат одговори: Шта писах писах.

²³ А војници кад разапеше Исуса узеше Његове хаљине и начинише четири дела, сваком војнику по део, и доламу; а долама не беше шивена него изаткана сва с врха до дна.

²⁴ Онда рекоше међу собом: Да је не деремо, него да бацамо коцке за њу коме ће допасти. Да се збуде писмо које говори:

Разделише хаљине моје међу собом,
а за доламу моју бацише коцке.

Војници, дакле, тако учинише.

²⁵ А стајаху код крста Исусовог мати Његова, и сестра матере Његове Марија Клеопова, и Марија Магдалина.

²⁶ А Исус видевши матер и ученика кога љубљаше где стоји рече матери својој: **Жено! Ето ти сина!**

²⁷ Потом рече ученику: **Ето ти матере!** И од оног часа узе је ученик к себи.

²⁸ Потом, знајући Исус да се већ све сврши, да се збуде писмо рече: **Жедан сам.**

²⁹ Онде стајаше суд пун оцта; и они напунише сунђер оцта, и натакнувши на трску, принесоше к устима Његовим.

³⁰ А кад прими Исус оцат рече: **Сврши се.** И приклонивши главу предаде дух.

³¹ А будући да беше петак, па да не би тела остала на крсту у суботу (јер беше велики дан она субота), Јевреји молише Пилата да им пребију ноге, па да их скину.

³² Онда дођоше војници, и првом дакле пребише ноге, и другом распетоме с Њим.

³³ А дошавши на Исуса, кад Га видеше да је већ умро, не пребише Му ноге;

³⁴ него један од војника прободе Му ребра копљем; и одмах изиђе крв и вода.

³⁵ И онај што виде посведочи, и сведочанство је Његово истинито; и он зна да истину говори да ви верујете.

³⁶ Јер се ово догоди да се збуде писмо: Кост Његова да се не преломи.

³⁷ И опет друго писмо говори: Погледаће Оног кога прободоше.

³⁸ А потом Јосиф из Ариматеје, који беше ученик Исусов али крадом од страха јеврејског, моли Пилата да узме тело Исусово, и допусти Пилат. Онда дође и узе тело Исусово.

³⁹ А дође и Никодим, који пре долази Исусу ноћу, и донесе помешане смирне и алоја око сто литара.

⁴⁰ И узеше тело Исусово, и обавише Га платном с мирисима, као што је обичај у Јевреја да закопавају.

⁴¹ А беше близу оног места где беше разапет, врт, и у врту гроб нов, у који нико никад не беше метнут.

⁴² Онде, дакле, петка ради јеврејског, јер беше близу гроб, метнуше Исуса.

Исус се после васкрсења јавља Марији Магдалини, потом Једанаесторици ученика, а после осам дана Томи.

¹ А у први дан недеље дође Марија Магдалина на гроб рано, још док се не беше расвануло, и виде да је камен одваљен од гроба.

² Онда отрча, и дође к Симону Петру и к другом ученику кога љубљаше Исус, и рече им: Узеше Господа из гроба; и не знамо где Га метнуше.

³ А Петар изиђе и други ученик, и пођоше ка гробу.

⁴ Трчаху, пак, оба заједно, и други ученик трчаше брже од Петра, и дође пре ка гробу.

⁵ И надвиривши се виде хаљине где леже; али не уђе.

⁶ Дође, пак, Симон Петар за њим, и уђе у гроб, и виде хаљине саме где леже,

⁷ и убрус који беше на глави Његовој не с хаљинама да лежи него особито савит на једном месту.

⁸ Тада, дакле, уђе и други ученик који најпре дође ка гробу, и виде и верова.

⁹ Јер још не знаше писма да Њему ваља устати из мртвих.

¹⁰ Онда отидоше опет ученици кућама.

¹¹ А Марија стајаше напољу код гроба и плакаше. И кад плакаше надвири се над гроб,

¹² и виде два анђела у белим хаљинама где седе један чело главе а један чело ногу где беше лежало тело Исусово.

¹³ И рекоше јој они: Жено! Што плачеш? Рече им: Узеше Господа мог, и не знам где Га метнуше.

¹⁴ И ово рекавши обазре се натраг, и виде Исуса где стоји, и не знаше да је Исус.

15 Исус јој рече: **Жено! Што плачеш? Кога тражиш?** А она мислећи да је вртлар рече Му: Господине! Ако си Га ти узео кажи ми где си Га метнуо, и ја ћу Га узети.

16 Исус јој рече: **Марија!** А она обазревши се рече Му: Равуни! Које значи учитељу.

17 Рече јој Исус: **Не дохватај се до мене, јер се још не вратих к Оцу свом; него иди к браћи мојој, и кажи им: Враћам се к Оцу свом и Оцу вашем, и Богу свом и Богу вашем.**

18 А Марија Магдалина отиде, и јави ученицима да виде Господа и каза јој ово.

19 А кад би увече, онај први дан недеље, и врата беху затворена где се беху ученици скупили од страха јеврејског, дође Исус и стаде на среду и рече им: **Мир вам.**

20 И ово рекавши показа им руке и ребра своја. Онда се ученици обрадоваше видевши Господа.

21 А Исус им рече опет: **Мир вам; као што Отац посла мене, и ја шаљем вас.**

22 И ово рекавши дуну, и рече им: **Примите Дух Свети.**

23 **Којима опростите грехе, опростиће им се; и којима задржите, задржаће се.**

24 А Тома, који се зове Близанац, један од дванаесторице, не беше онде са њима кад дође Исус.

25 А други му ученици говораху: Видесмо Господа. А он им рече: Док не видим на рукама Његовим рана од клина, и не метнем прста свог у ране од клина, и не метнем руке своје у ребра Његова, нећу веровати.

²⁶ И после осам дана опет беху ученици Његови унутра, и Тома с њима. Дође Исус кад беху врата затворена, и стаде међу њима и рече: **Мир вам.**

²⁷ Потом рече Томи: **Пружи прст свој амо и види руке моје; и пружи руку своју и метни у ребра моја, и не буди неверан него веран.**

²⁸ И одговори Тома и рече Му: Господ мој и Бог мој.

²⁹ Исус му рече: **Пошто ме виде веровао си; благо онима који не видеше и вероваше.**

³⁰ А и многа друга чудеса учини Исус пред ученицима својим која нису писана у књизи овој.

³¹ А ова се написа, да верујете да Исус јесте Христос, Син Божји, и да верујући имате живот у име Његово.

21

Исус се јавља на Тиверијадском мору. Управља питање Петру. Прорицање о Петру и Јовану. Крај књиге.

¹ После тога опет се јави Исус ученицима својим на мору тиверијадском. А јави се овако:

² Беху заједно Симон Петар и Тома, који се зваше близанац, и Натанаило из Кане галилејске, и синови Зеведејеви, и друга двојица од ученика Његових.

³ Рече им Симон Петар: Идем да ловим рибу. Рекоше му: Идемо и ми с тобом. Онда изиђоше и одмах седоше у лађу, и ону ноћ не ухватише ништа.

⁴ А кад би јутро, стаде Исус на брегу; али ученици не познаше да је Исус.

⁵ А Исус им рече: **Децо! Еда ли шта имате за јело?** Одговорише Му: Немамо.

⁶ А Он им рече: **Баците мрежу с десне стране лађе, и наћи ћете.** Онда бацише, и већ не могаху извући је од мноштва рибе.

⁷ Онда ученик онај кога љубљаше Исус рече Петру: То је Господ. А Симон Петар кад чу да је Господ, запреже се кошуљом, јер беше го, и скочи у море.

⁸ А други ученици дођоше на лађи, јер не беше далеко од земље него око двеста лаката, вукући мрежу са рибом.

⁹ Кад, дакле, изиђоше на земљу, видеше огањ наложен, и на њему метнуту рибу и хлеб.

¹⁰ Исус им рече: **Принесите од рибе што сад ухватисте.**

¹¹ А Симон Петар уђе и извуче мрежу на земљу пуну великих риба сто и педесет и три; и од толиког мноштва не продре се мрежа.

¹² Исус им рече: **Ходите обедујте.** А ниједан од ученика није смео да Га пита: Ко си ти? Видећи да је Господ.

¹³ А дође и Исус, и узе хлеб, и даде им, тако и рибу.

¹⁴ Ово се већ трећи пут јави Исус ученицима својим пошто устаде из мртвих.

¹⁵ А кад обедоваше, рече Исус Симону Петру: **Симоне Јонин! Љубиш ли ме већма него ови?** Рече Му: Да, Господе! Ти знаш да Те љубим. Рече му Исус: **Паси јагањце моје.**

¹⁶ Рече му опет другом: **Симоне Јонин! Љубиш ли ме?** Рече Му: Да, Господе! Ти знаш да Те љубим. Рече му Исус: **Паси овце моје.**

¹⁷ Рече му трећом: **Симоне Јонин! Љубиш ли ме?** А Петар поста жалостан што му рече трећом:

Љубиш ли ме? И рече Му: Господе! Ти све знаш, Ти знаш да Те љубим. Рече му Исус: **Паси овце моје.**

¹⁸ Заиста, заиста ти кажем: Кад си био млад, опасивао си се сам и ходио си куд си хтео; а кад остариш, ширићеш руке своје и други ће те опасати и одвести куда нећеш.

¹⁹ А ово рече показујући каквом ће смрти прославити Бога. И рекавши ово рече му: **Хајде за мном.**

²⁰ А Петар обазревши се виде где за њим иде онај ученик ког Исус љубљаше, који и на вечери леже на прси Његове и рече: Господе! Ко је тај који ће Те издати?

²¹ Видевши Петар овог рече Исусу: Господе! А шта ће овај?

²² Исус му рече: **Ако хоћу да он остане докле ја не дођем, шта је теби до тога? Ти хајде за мном.**

²³ Онда изиђе ова реч међу браћом да онај ученик неће умрети; али Исус не рече њему да неће умрети, него: **Ако хоћу да остане док ја не дођем, шта је теби до тога?**

²⁴ Ово је онај ученик који сведочи ово, који и написа ово: и знамо да је сведочанство његово истинито.

²⁵ А има и друго много што учини Исус, које кад би се редом пописало, ни у сами свет, мислим, не би могле стати написане књиге. Амин.

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8